

Пейо Яворов
Възхожда тя

Възхожда тя и грей – звезда на моя блян несвесен,
но копнея аз за светлина,
че тя е призрак нетелесен –
и една
сънувана, ала непрозвучала песен.

Сто тела, които доближавах и презрях,
на миналото сенки безпокойни,
гледайте звездите, вижте я сред тях, –
елате, жрици на желанията знойни,
и простете моя грях!

Възхожда тя, но вие сте жестоко отмъстени,
че очите ми са в нея приковани, аз ревнувам нейните лъчи.
в безкрая устремени:
нейното мълчание звучи
бог знае где – за херувимите пленени.

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7043>]